

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaconych za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ dorocznie 3 złr. w. a.

Za inserta i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Od dnia 16. lutego do 1. marca b. r. pojawiła się cholera w Łanach polskich pow. kamioneckiego, wygasła zaś w Firlejówce pow. złoczowskiego i w Derwlanach pow. kamioneckiego.

W ostatnim tygodniu panowała cholera w 2 miejscowościach pow. kamioneckiego, w których do pozostałych 18 chorych przybyło 17, z tych zaś wyzdrowiało 21, umarło 6 a 8 pozostało w leczeniu.

Podług doniesienia c. k. konsulatu w Moskwie z dnia 23. lutego b. r. cholera w cesarstwie rosyjskim znacznie zmalała, gdyż w dniu 8. lutego tylko 15 chorych w całym cesarstwie w leczeniu pozostało.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 2. marca 1872.

W miasteczku Chorostków powiatu husiatyńskiego skonstatowano księgosusz. Zarządzono środki weterynarno-policyjne w myśl ustawy z dnia 29. czerwca roku 1868, i ustanowiono 3 milowy okręg zarazy, do którego wcielono następujące miejscowości powiatu husiatyńskiego: Chorostków, Mszaniec, Iwanówka, Howiłów mały, Howiłów wielki, Chłopówka, Karaszyńce, Peremilów, Wierzchowce, Kluwinie, Postołówka, Kakówką, Horodnica, Samoluskowce, Uwisła, Celejów, Myszkowce, Niżborg nowy, Niżborg stary, Kopyczyńce, Kołówka, Krogulec, Kociubińce, Probuźna, Hryńkowce, Żabince, Jabłonów, Suchosław, Tudorów, Majdan, Oryszkowce, Hadyńkowce, Liczkowce, Trybuchowce, Czabarówka i Wasylkowce; powiatu skałackiego: Sorocko, Poznanka guła, Skałat miasto, Krzywe, Zaruhińce, Poznanka hetmańska, Hlibów, Grzymałów, Horodnica, Ostapie, Okno, Bucyki, Bilitówka, Leżanówka, Pajówka, Zielona, Kokoszyńce, Krasne, Stawki, Sądżawki, Touste, Wolica, Kozina, Nowosiółka grzymałowska, Katohorówka, Borki małe, Rastowce, Dubkowce, Soroka, Podlesie, Mazurówka, Eleonorówka; a z powiatu trembowelskiego: Janów, Kobyłowski, Młyniska, Słobódka, Janówka za Zniesieniem, Dolbe z Hrycówką, Dereniówka, Podhajczyki, Załawie, Zieleńce, Podgórzany, Plebanówka, Wolica, Boryczówka, Hleszczawa i Howce.

Zarazem wzbroniono odbywanie targów na bydło rogate w Chorostkowie, Kopyczyńcach, w Probuźnie, Skałacie, Grzymałowie i w Toustem.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. lutego 1872.

C. k. galicyjska krajowa dyrekcja skarbu nadała posadę kontrolora przy c. k. głównym urzędzie cłowym II. klasy w Oświęcimie Władysławowi Włodkowskemu oficyałowi cłowemu w Tarnowie.

Lwów dnia 23. lutego 1872.

Obwieszczenie.

Z końcem lutego 1872 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. nr. 84) art. 2:

A. Według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austriackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

1. Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną 12.650 złr., t. j. w walucie austriackiej 13.282 złr. 50 ct.

b) opiewających na wal. austr. 35,654.650 „ — „

razem . . . 35,667.932 50

2. Banknotów jedno- i pięcioreńskich uznanych za noty państwa, a mianowicie:

jednoreńskich 1,422.128 złr. — c.

pięciorońskich 366.590 „ — „

razem . . . 1,788.718 —

B. Wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisję formalnych not państwa a mianowicie:

jednoreńskich 88,301.689 złr. — c.

pięciorońskich 125,698.540 złr. — c.
pięćdziesięcioreń. 160,543.229 „ — „

razem . . . 372,941.205 —

w ogóle . . . 411,999.879 50

Wiedeń, 1. marca 1872.

Z komisji Rady państwa dla kontroli długu państwa.

Maciej Kons. hr. Wickenburg m. p.,

prezes.

Dr. Henryk Perger-Pergenau.

zastępca prezesa.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. JEx. pan minister oświecenia wydał 20. lutego następujący okólnik do wszystkich namiestników i szefów krajowych:

„Ruch w łonie kościoła katolickiego, z którego wytworzyło się stronnictwo tak zwane „starokatolickie“ dotąd nie zmuszał rządu do jakiegokolwiek ingerencji, dopóki ruch ten ograniczał się tylko na wewnętrzne sprawy kościoła i zajmował się wyłącznie prawem istnieniem zdań dogmatycznych. W ostatnich czasach jednakże ruch ten przekroczył zakres spraw czysto kościelnych i przeniósł się na pole zewnętrznych instytucji prawnych, o których rozstrzygają nie kościelne lecz państwowe ustawy. W interesie całego szeregu najważniejszych spraw cywilnych widzi się rząd spowodowanym objaśnić stanowisko, jakie w tej sprawie zajmuje tudzież wskazać c. k. władzom postępowanie określone w tej mierze ustawami.

„Rząd dotąd uważać będzie tak zwanych „starokatolików“ za stronnictwo istniejące w obrębie katolickiego kościoła i opierający się o organizm kościelny będący wynikiem dziejowego przeobrażenia, dopóki w myśl art. 6 ustawy z 25. maja 1868 dz. u. p. Nr. 49 nie objawia swojego wystąpienia z kościoła w sposób przepisany. Gdyby „starokatolicy“ zrobili krok taki w formie prawnej, natenczas mogliby oczywiście korzystać z praw przyznanych w art. 16 ustawy zasadniczej państwa z 22. grudnia 1867 dz. u. p. N. 142 a do ich małżeństw, zapowiedzi małżeńskich i w ogóle spraw tego rodzaju zastosowaną byłaby ustawa z 9. kwietnia 1870 dz. u. p. Nr. 51.

„Dopóki to nie nastąpiło rząd uważać musi za uprawnionych do wykonywania państwowych funkcji poruczonych księżom prawnie uznanych wyznań, tych tylko księży, którzy według istniejących ustaw i kościelno-państwowych urzędzeń są zwyczajnymi kapłanami uznanego wyznania. Prowadzone przez tak zwanych „starokatolickich“ księży spisy osób urodzonych i zmarłych tudzież małżeństw zawartych nie mają publicznego charakteru i wiarygodności a osobom dotyczącym wzbronione należy prowadzenie tego rodzaju niby-urzędowych spisów i wystawienie świadectw o spisach tam zawartych pod karą zagrożoną w cesarskim rozporządzeniu z 20. kwietnia 1854 dz. u. p. Nr. 96.

„W obec §§. 74 i 75 u. c. spodziewać się należy, że małżeństwa zawierane przez starokatolickimi księżami uznają sądy za nieważne. W obec widocznego braku prawnie uznanej organizacji „starokatolików“ niemożna uważać ich zgromadzenia za zwykłą gminę kościelną a stanowisko ich kapłanów nieodpowiada warunkom prawnym. Należy zwrócić uwagę nowożeńców i kapłanów na postanowienia karne za sprzeczne z ustawami zawieranie małżeństw tudzież na niekorzystne skutki wynikające według prawa cywilnego z nieważnie zawartych małżeństw; gdyby zaś to niepomogło władze zastosują się do prawnych postanowień.

„W porozumieniu z ministrami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości upraszam . . . o zastosowanie się do tych wskazówek.“

— Na posiedzeniu komisji skarbowej z dnia 28. lutego dr. Weigel przedłożył w imieniu podkomitetu w sprawie prowizorycznego polepszenia bytu urzędników następujące wnioski:

Wysoka izba raczy uchwalić:

I. Wzywa się rząd, ażeby przy rozdzieleniu przyznanej na r. 1872 sumy 5 milionów złr. na dodatek z powodu drożyzny dla urzędników państwowych za stosował się do następujących norm:

1. Dodatek z powodu drożyzny pobierać będą

urzędnicy państwowi z roczną płacą aż do 4 klasy dyet, tudzież praktykanci pobierający adjutum i auskultanci a nareszcie słudzy z roczną płacą.

2. Wysokość dodatku oznaczoną zostanie według następujących grup i procentów od systemizowanych płac z wyłączeniem wszystkich dodatków na pomieszkowanie itp.:

dodatek do płac pierwszej grupy zaczawszy od 2100 złr. aż do piątej klasy dyet włącznie wynosić będzie bez względu na miejsce zamieszkania 10%;

w drugiej grupie płac poczawszy od 1050 złr. aż do 2100 włącznie dodatek wynosić będzie bez względu na miejsce zamieszkania 15%;

w trzeciej grupie płac poniżej 1050 złr. dodatek wynosić będzie w Wiedniu 25% w każdym innym mieście 20%.

3. Dla przestrzegania granic oznaczonego kredytu wypłata dodatku na pomieszkowanie rozpocznie się od 1. marca.

II. Zważywszy, że nadzwyczajny dodatek z powodu drożyzny żadną miarą nie przesądza o przyszłym uregulowaniu płac i

zważywszy nadzwyczajną i nagłą potrzebę stanowczego i na wszechstronnie dobrze rozważonych zasadach opartego, stanowczego systemizowania płac urzędników państwowych i sług wzywa się rząd, ażeby dotyczące przedłożenie wniosł wcześniej wraz z preliminarzem na r. 1872.

Dep. Wolfrum żądał, ażeby dodatek z powodu drożyzny wypłacono także i za miesiąc luty.

Sprawozdawca dr. Weigel oświadczył iż w podkomitecie i komisji żądał, ażeby dodatek wypłacono także i za miesiąc styczeń. Jednakże rząd oświadczył że w takim razie nie wystarczyłby kredyt 5 milionów.

Przy głosowaniu komisja skarbowa przyjęła w całości wnioski podkomitetu.

Berlin. „Köln. Ztg.“ otrzymała pod dniem 28go lutego następującą korespondencję z Paryża: „Tutejszy pełnomocnik państwa niemieckiego hr. Arnim odjechał ztąd wczoraj do Berlina a ztamtąd uda się do Rzymu. Podczas jego nieobecności, która około 14 dni potrwa, będzie pełnił obowiązki pełnomocnika hr. Wesdehlen. Hr. Arnim był przed odjazdem u Thiersa i Remusat, ministra spraw zagranicznych i u ministra skarbu Pouyer-Quertier. Rząd francuski ma dużo obecnie do czynienia, aby położyć kres agitacyom stronnictwa cesarskiego. Wszystkie sprawozdania, które Thiers w tej mierze otrzymuje, konstatują, że cesarz Napoleon III. zyskuje z każdym dniem więcej zwolenników, i że wielka część robotników i małomieszczan oświadcza się za cesarstwem. I w armii może on już liczyć na potężną liczbę swoich stronników. Dotąd mieli monarchiści bardzo znaczny zastęp swoich zwolenników w armii francuskiej, lecz od chwili ogłoszenia manifestu hrab. Chamberda liczba ich znacznie się zmniejszyła; a ponieważ książęta orleańscy zamierzają się połączyć z legitymistami, stracili i oni sympatyę armii. Ks. Aumale nadto zaszkodził sobie w opinii oświadczając deputacyi, — która domagała się od niego, aby pieniądze, przez państwo zwrócić mu się mające, dał na pokrycie kosztów wojennych, — iż tak znacznych ofiar ponieść nie może.“

— Czytamy w „Köln. Ztg.“: „W Paryżu wyszedł drugi tom dzieła J. Valfrey'a pod tytułem: „Historia dyplomacji rządu obrony narodowej“ obejmujący okres czasu od 31. października 1870 do 20. grudnia tegoż roku i zawiera stosunki Francji do stolicy apostolskiej, obraz przywrócenia państwa niemieckiego i położenia Francji w obec Szwajcaryi i wschodu. Trzeba przyznać, iż autor tego dzieła umiał się z rzadką u Francuzów bezstronnością utrzymać na stanowisku zupełnie przedmiotowym, nie uwłaczając przytem bynajmniej swemu uczuciu patriotycznemu. W tym tonie umieszczone są dokumenta, które po raz pierwszy ogłoszone są drukiem. Jest tu nota Juliusza Favra do delegacyi w Tours i odpowiedź na nią Gambetty, a z tych dwóch dokumentów okazuje się dopiero, do jakiego stopnia doszło było nieporozumienie między rządem obrony krajowej w Paryżu i jego ekspozyturą w Tours. Książka Valfrey'a oddaje wiernie iluzję, jakim oddawano się w Tours a następnie w Bordeaux co do wmięszania się

mocarstw zagranicznych w wojnę francusko-niemiecką na korzyść Francji. Autor wytoczył formalny akt oskarżenia przeciw generałowi Trochu, który w pierwszym rzędzie odpowiedzialnym jest za nieudanie się wszystkich wysiłków mających na celu oswobodzenie Paryża. Autor wyraża się z wielkim uznaniem o zamiarze Thiersa, który chciał już z końcem października doprowadzić do zawarcia pokoju, choć według mniemania Valfrey'a najodpowiedniejszą do tego sposobnością był czas po bitwie pod Champigny dnia 5. grudnia. Widocznym celem autora było podać w tem dziele prawdziwy stan rzeczy ówczesnych wypadków, co nader korzystnie odbija od podobnych publikacji francuskich; dlatego spodziewać się należy, iż dzieło to i w Niemczech znajdzie uznanie."

Paryż. Na ostatnim posiedzeniu komisji edukacyjnej zgromadzenia narodowego przemawiał ks. arcybiskup Dupanloup przeciw szkołom elementarnym w ogólności i przeciw wyższej szkole elementarnej w szczególności. Ks. Dupanloup utrzymywał iż na 120 uczniów wyższej szkoły normalnej zaledwie 10 wypełnia swe obowiązki religijne; nie jest to więc szkoła normlna lecz ateistyczna. Komisya ta odrzuciła sześć pierwszych artykułów projektu ministra oświecenia Juliusza Simona i oświadczyła się przeciw zasadzie przymusu szkolnego. W miejsce odrzuconych artykułów projektu mają przyjść artykuły wypracowane i ułożone przez ks. arcybiskupa Dupanloup, które tak opiewają: „Art. 1. Nauka elementarna wolną jest w szkołach chłopców i dziewcząt. Art. 2. Każdy Francuz i każda Francuska może być nauczycielem lub nauczycielką w szkołach elementarnych, jeżeli mając 21 lat. dopełnili przez ustawę przepisanych warunków moralności i uzdolnienia. Art. 3. Nikt nie może być dyrektorem szkoły, kto nie zrobił egzaminu, o którym wspomina ustawa z d. 25. marca roku 1850 w art. 25. Art. 4. Podaje wypadki, wykluczające kompetentów od objęcia dyrekcyi szkół normalnych. Art. 5. Wolne szkoły mogą otrzymywać zapomogi nawet od takich gmin, w których są już szkoły lokalne i nie tracą przez to znamienia szkół wolnych. Art. 6. Na mocy § 203 ust. cyw. obowiązani są rodzice wychowywać swe dzieci według swego stanu i odpowiednio do swych stosunków majątkowych,

— Śledztwo przeciw obrońcy Metz, marszałkowi Bazain, już ukończone, a „Patrie“ zaręcza, że komisya śledcza już w biegu przyszłego tygodnia sprawozdanie o niem dostanie. Z niezbitych dokumentów i depesz ma wynikać, że dnia 27. października przed podpisem kapitulacyi wykazano marszałkowi, że żywności jeszcze na dni 8 wystarczy, że sam temu nie zaprzeczał, ale tego uwzględnić nie chciał. Kapitulacya podpisana dnia 27. przyszła dopiero do wykonania dnia 29, a ks. Fryderyk Karol rozpoczął dopiero 31. października swój marsz na Ligere; 24. listopada miał pierwszą potyczkę z wojskami francuskimi, operującymi w kierunku od Pithiviers. Aż do jego przybycia osiągnano niewątpliwe korzyści i stoczono kilka świetnych potyczek.

Dopiero kontyngens dostawiony przez ks. Fryderyka Karola nieprzyjacielskim siłom zmienił sytuacyę i spowodował odwrót zwycięskiej dotąd armii ligierskiej i powtórne zajęcie Orleanu. Gdyby marszałek Bazaine ośm dni był się trzymał, armia ligerska byłaby zdobyła Pithiviers i prędzej niż armia ks. Fryderyka Karola byłaby stanęła pod murami Paryża. Sprawa o zdanie ma te twierdzenia z umiarkowaniem, ale z przekonującą logicznością wykazywać. Oskarżają marszałka podobno o siedm ciężkich przewinień przeciw prawom wojskowym.

— Zgromadzenie narodowe odrzuciło propozycyę, mającą na celu mianowanie komisji dla wynalezienia środków przyspieszających uwolnienia kraju od zajęcia nieprzyjacielskiego. Rząd się oświadczył bez ogródki przeciwnym tej propozycy, mówiąc słusznie, że jedynym środkiem uwolnienia kraju byłoby uciec się do pożyczki, której sukces nie jest mu wątpliwym; lecz najmniejszej nie dał wskazówki co do terminu tej pożyczki, który rzeczywiście nie może być bliskim. Dyskusya w tym względzie była ciekawą. Niepokój zgromadzenia narodowego wywołany listem Barthélemy Saint-Hilaira już się uśmierzył. Thiers nie jest jego autorem i nie znał go przed jego ogłoszeniem. Jest nadzieja, że to oświadczenie zrobione przez V. Lefrance w komisji mającej ocenić projekt do ustawy przez niego złożony w celu zastąpienia zgromadzenia i rządu od zaczepki i zamachów, wstrzyma tę komisję od wtrącenia poprawek do ustawy, któreby Thiers uważał za ubliżające, i któreby go spowodowały do usunięcia się od władzy.

Przewidując zamieszanie, jakieby z takiego przesilenia nastąpiło, i czując swoją niemoc postawienia coś innego na miejsce obecnego porządku rzeczy i obalenia prezydenta rzeczypospolitej, wezwała go prawica podobno, ażeby się z nią połączył, i łamiąc przysięgę ogło-

sił monarchię. Zdaje się, że rzeczywiście tego rodzaju propozycyę robiono Thiersowi, który tyle miał taktu, że ich nie wziął na seryo. Odpowiedział podobno na nie wzdrygnięciem ramion, dodając, że projekt mu zbiony nie należy do jego atrybucy.

List Barthélemy, o którym wspomnieliśmy, odpowiadający na adres republikański, jaki większość członków rady jeneralnej wystosowała po ostatniej swej sesy do prezydenta rzeczypospolitej, brzmi jak następuje: Wersal, 22. lutego.

Drogi kolego!

Przedłożyłem prezydentowi rzeczypospolitej francuskiej adres, któryście mu nadesłali podpisawszy po ukończeniu sesy przez was i trzynastu waszych kolegów rady jeneralnej departamentu Meurthe i Moselle. Prezydent polecił mi powinszować wam uczuć przez was wyrażonych. Po razy kilka tak na trybunie jak i w dokumentach urzędowych sam dał najformalniejsze zapewnienie swego postanowienia, że utrzyma nietknięty depozyt rzeczypospolitej, który powierzony mu został.

Możecie być przekonani, że wszelkie wysilenia jego ku temu będą skierowane, aby dotrzymać przyrzeczenia. Ustawa (Lefrance), którą wczoraj przedłożył zgromadzeniu, jest tego nowym dowodem. Spodziewamy się po niej najlepszych skutków.

Co do mnie nie wątpię, żeby jeżeli rzeczpospolita będzie dalej tak wielkie i użyteczne świadczyła usługi krajowi, jak to czyni od roku, — Francya nie przyjęła i nie podtrzymała formy rządu, który jej zagwarantowała dobra, jakich szuka, t. j. wolności wraz z porządkiem, oszczędność z uczciwością, potęgę z pracą i patriotyzmem. Jedną z najszcześniejszych okoliczności jest ta, — że przedstawia porządek we wszystkich formach i nie waham się zapewnić, że niczego nie potrzebuje się obawiać, jeżeli potrafi pozostać mądrą i umiarkowaną, ponieważ powinna doznawać poparcia wszystkich dobrych obywateli, którzy pojmują swe własne interesa. Pokładam wiele nadziei dla pomyślności przekonań nam drogich na środki, które rząd zgromadzeniu narodowemu proponował, i które nie pozostaną, jak się zdaje, jedynymi. Przyjm itd.

Rzym. Dnia 23. lutego odbył się pod przewodnictwem papieża tajny konsystorz, na którym brało udział około 30 kardynałów. Na posiedzeniu tem mianował konsystorz 6 prałatów dla cesarstwa rosyjskiego a 22. dla królestwa włoskiego. Prekonizowani zostali: Guarino, metropolita i arcybiskup z Syrakuzy dla Sycylii; Petrarca arcybiskup z Lanciano, S. Gerbino biskup z Piazzzy dla Sycylii; D. Turano biskup z Girgenti, Marona biskup z Caltagirone, La Vecchia Guarneri biskup z Noto, R. Gagliardi biskup z Lessa w Kampanii; J. M. Cione biskup z Policastro, F. M. Galdi biskup z Adryi; Biscioni Amadori biskup z Borgo di S. Sepolcro; J. M. Cotellessa biskup Lucery; P. Fabiani biskup z Assisi; S. Silvestris biskup z Conversano; I. B. Laparelli Pitti biskup z Kartony; R. Puccisisti biskup z Montalcino; J. Cosenza biskup z Foggia; Monnier biskup z Liddy in partibus; Gintowt sufragan biskupa połockiego i biskup z Helenopolis; T. Kuliński biskup z Sałaty; P. Wierzbowski biskup ze Sejny w królestwie polskiem; A. Fiałkowski arcybiskup mohilewski; L. B. Brynk biskup z Amaty in partibus i sufragan biskupa łuckiego i zytomińskiego; F. Zottmann biskup terespolski w Rosyi; A. Izro biskup z Fort-Weyne w Stanach Zjednoczonych; R. Gilmour biskup z Cleveland; T. Hendrecken biskup z Providence; E. Wadhans biskup z Ogdensburg; P. Ryan biskup z Tricomii in partibus; F. Mac-Kerirny biskup z Resiny in partibus i koadjutor biskupa z Albany; P. Moran biskup z Olby in partibus i koadjutor biskupa z Ossory w Irlandyi; Colombert biskup z Samosata in partibus.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj przed południem kobieta ze wsi niewiadomego dotychczas nazwiska zwracała na siebie dziwnym swoim zachowaniem się na placu krakowskim uwagę coraz liczniej około niej gromadzącej się publiczności. Okazało się że nieznojoma jest obłąkaną i odstawiono ją do szpitalu

Tego samego dnia o godzinie 1ej znaleziono na wyższych szkarpach dziecko nieżywe mające około 4 tygodni. Zwłoki oddano do szpitalu i zarządzone natychmiast śledztwo.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.)

(Zabójstwo i gwałt publiczny.) Dnia 20. z. m. stał przed sądem (przew. c. k. radca sądu kraj. p. Hauser, oskarz. zastępca prokuratora p. Sawczyński, obrońca adw. kraj. Dr. Żminkowski) Jan Wertyporoch gospodarz ze Zniesienia maj. l. 26 bezżenny, gr. kat. obrz. karany za przestępstwo przeciw bezpieczeństwu czci.

Osnowę aktu oskarżenia podajemy w następującem streszczeniu:

Mieszkający w Zalesieniu pod Lwowem właścianin Bazyl Machnicki prowadził spór sądowy o grunt przyległy z siadką Zofią Wertyporochową, co było powodem, że go syn pozwaney Jan Wertyporoch, człowiek gwałtownego usposobienia nieustannie napadał zabójstwem mu groził tak dalece, że pewnego wieczora Machnicki uciec musiał przed nim do po-

mieszkania Anastazy Kwaśnickiej, teściowej swojej i tam całą noc spędził. Groźba zabójstwa i nieprzyjazne usposobienie Jana Wertyporocha ku Machnickiemu stwierdzonem zostało przez zaprzysiężone zeznania policyanta gminnego Michała Marcinkowskiego tudzież świadków Maryanny Plechidy i Jana Semena; w skutek czego Jan Wertyporoch podległ oskarżeniu o gwałt publiczny w myśl §. 99 ust. kar. przez niebezpieczne zagrażanie.

Dnia 31. lipca r. z. doniósł Bazyl Machnicki sądowi krajowemu iż Jan Wertyporoch, jego teściową Anastazy Kwaśnicką z powodu że w sądzie przeciw niemu świadczyła, tak mocno na drodze pobili i pokaleczył, że ją musiano zwieźć do głównego szpitalu lwowskiego, gdzie też w tydzień potem umarła. Przy obdukcji orzekli lekarze sądowi, iż śmierć Kwaśnickiej nastąpiła w skutek wstrząśnienia mózgu, złamania 11 żeber, prócz tego spostrzeżono, iż gałka oka lewego zgniecioną została.

Jan Wertyporoch przyznał się przed sądem do pobicia Anastazy Kwaśnickiej, uniewinnił się jednak tem, że podówczas zupełnie był pijanym. Wszelako z zeznań powołanych świadków okazało się, iż Jan Wertyporoch był wprawdzie nieco pijany, lecz nie stracił przytomności.

Nadto był Jan Wertyporoch w podejrzeniu o podpalenie stodoły Bazylego Machnickiego, która w nocy na 25. listopada 1870 wskutek podłożonego ognia spłonęła wraz z całą zagrodą Machnickiego wartości 1560 złr; przyczem i chałupa sąsiednia Zofii Wertyporochowej wartości 100 złr. zgorzała. W śledztwie nie zdolano jednak ani do podejrzenia zupełnie uzasadnić ani wyśledzić właściwego sprawcy. Równie nie stwierdzono śledstwem żadnych okoliczności, z którychby wywnioskować było można, że oskarżonego zamiarem było Anastazy Kwaśnicką życia pozabawić; sąd zatem po przeprowadzonej rozprawie ostatecznej uznając Jana Wertyporocha winnym zbrodni zabójstwa i gwałtu publicznego skazał go zgodnie z wnioskiem prokuratoryi na karę 6-letniego ciężkiego więzienia z postem raz co tygodnia. Skazany zapowiedział rekurs.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w b. tygodniu.)

Dnia 5. bm. Bardasz Kseńka, o podpalenie; Dolny Michał, o kradzież;

dnia 6. bm. Korzewicz Leon, o rabunek; Bohun Łeśko i współ. o kradzież; Wilińska Honorata o kradzież;

dnia 7. bm. Stodulko Iwan, o gwałt publiczny; Sitnik Kasper, o ciężkie uszkodzenie ciała; Konieczny Jędrzej, o ciężkie skaleczenie ciała;

dnia 9. bm. Pańczyszyn Mykita, o ciężkie uszkodzenie ciała; Lewko Semen, o ciężkie uszkodzenie ciała

— „Journal des Débats“ podaje statystykę finansów Francji za głównejszych jej panujących od roku 1180, którą tu przytaczamy. Dochody państwa za Filipa Augusta, który panował od r. 1180 do 1223, wynosiły 354,042 fr. W r. 1444, za Karola VII, dochody te wzrosły do 2,753,600 fr. a ze śmiercią jego w 1461 r. dochodziły do 11,702,800 fr. W r. 1543, kiedy zmarł Ludwik XI, wpłynęło rocznych dochodów do kasy państwa 25,882,900 fr., a za panowania Karola VIII zmniejszyły się do 6,067,200 fr. W r. 1514 za panowania Ludwika XII dochody publiczne stanowiły 18,295,800 fr., a w 1547 r. kiedy zmarł Franciszek I dochodziły do 61,881,820 fr.; za panowania Henryka II wynosiły 44,064,000 fr. a za Franciszka II, który wstąpił na tron w 1559 r., tylko 33,048,000 fr. Według Sully'ego, dochody państwa w pierwszych latach panowania Henryka III wynosiły rocznie 89,838,000 fr., za Henryka IV w 1595 zmniejszyły się do 62,491,000, w tej sumie było tylko 29,887,000 fr. dochodów stałych. Długu publicznego było w ówczas 296,620,252 fr. W 1610 r. kiedy zmarł Henryk IV, dochody wynosiły 50,642,000 fr. Podatki były mniejsze o 8,151,000 fr. niż w r. 1596. W r. 1610, przy wstąpieniu na tron Ludwika XIII, dochody stałe wynosiły 46,189,000 fr. Wielkie nadużycia działy się wówczas w zarządzie finansów: pieniądze przechodziły przez ręce 32,000 kolektorów i 21 głównych poborców. Przy wstąpieniu Ludwika XIV w 1643 r. dochody stałe wynosiły 105,750,000 fr., a w dwa lata po zawarciu pokoju Pirenejskiego, doszły do 167,770,415 fr. W roku zejścia Ludwika XIV w 1715 r. było 298,534,955 fr., w tej liczbie 74,509,556 fr. dochodów stałych. W pierwszych latach panowania Ludwika XV same dochody stałe wynosiły 110 milj. fr. a przy wstąpieniu na tron Ludwika XVI w 1774 r. 206 milj. fr. W r. 1798 dochody skarbu wynosiły 475,294,027 fr., a w 1830 same dochody stałe stanowiły 327,572,684 fr., ogólny zaś dochód państwa wynosił 979,852,084 fr. Odtąd budżet każdorocznie się zwiększał i dochody państwa doszły do 1 i 2 miliardów, a dziś nawet około trzech miliardów franków wynoszą.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:				
	Husiaryn	Kopeczyn	Probusna	Choroszków	Prześcigłnie
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	walutą austriacką				
Mec pszenicy	4 —	4 —	3 25	4 —	3 81
„ żyta	2 80	2 75	2 25	2 80	2 65
„ jęczmienia	2 40	2 —	1 70	2 —	2 2
„ owsa	2 10	1 50	1 50	1 60	1 67
„ grochu	2 90	4 —	2 50	2 80	3 5
„ hreczki	3 —	2 40	2 50	2 80	2 67
„ kukurudzy	2 90	—	2 50	—	2 70
„ ziemniaków	— 50	1 20	— 80	1 20	— 92
Cetnar siana	1 30	1 50	—	1 50	1 43
Sąg drzewa twardego	13 50	12 —	7 10	7 50	10 2
„ miękkiego	—	8 —	4 60	5 20	5 90
Funt mięsa wołowego	— 14	— 16	— 14	— 14	— 14
Miara wina	— 50	—	— 60	— 74	— 71
„ piwa	—	—	— 15	— 20	— 16
Robotnik z wiktem	—	—	—	—	—
„ bez wiktu	— 30	— 60	— 40	— 35	— 41

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń, 5. marca. Izba wyższa uchwałała ustawę o wyborach z konieczności w niezmiennionej wersji uchwalały izby deputowanych, a to 72 głosami przeciw 10, a zatem w wymaganej większości 2/3 części głosów.

Paryż, 5. marca. Minister Pouyer-Quertier wręczył dziś izbie swoją dymisyę równocześnie z wyjaśnieniem swojego postępowania

Rouen, 5. marca. W procesie byłego prefekta Eure, Janvier de La Motte, wszyscy oskarżeni zostali uznani niewinnymi i wypuszczeni na wolność. Nie zaszła z tego powodu żadna manifestecya.

Londyn, 5. marca. Na wczorajszym wieczornem posiedzeniu izby niższej Duvenport interpelował rząd. Podsekretarz spraw zagranicznych oświadczył: Lord Lyons otrzymał polecenie, aby energiczną zrobił remonstracyę u rządu francuskiego przeciw wysyłaniu do Anglii wypuszczonych na wolność powstańców francuskich.

Bukareszt 5. marca. Izba uchwałała poprawiony budżet na r. 1872 z powiększeniem go o 1,222.671 franków i wzięła pod rozbiór traktat dotyczący się poczt i telegrafów. Senat uchwalił ustawę o budowie kolei żelaznej z Jas do granicy rosyjskiej.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.) 1. występ gościnny panny Czechowskiej, pierwszej śpiewaczki drama

tycznej z Warszawy: „Faust und Margarethe“ Wielka romantyczna opera w 5 aktach podług tragedyi Göthego opr. przez J. Barbiera i M. Carre'go. Muzyka Gounoda.

Jutro (przedstaw. niem.) Na dochód artystki p. Klary Graf-Mejo. Po raz pierwszy: „MENTOR“ Oryginalna komedia w 3 aktach, Jana Aleks. hr. Fredry. (Tłumaczenie z polskiego). Potem: „Wielki muzykalno-komiczny Quodlibet ze śpiewami i tańcami, złożony z najulubieńszych operetek i krotoczwil: Die schöne Galathée, Drei Paar Schuhe, Die gebildete Köchin, Fortunios Liebeslied, 10 Mädchen und kein Mann, Donato, der einbeinige Tänzer, An der schönen blauen Donau.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5 marca 1872.

Hotel Żorza: Pp. Sehenk J., z Wiednia. — Ciepeliowski W., z Suszczyna. — Winnicki T., z Nadycza. Hotel europejski: Pp. Hr. Stecki T., z Rosyi. — Nanowski J., z Palana. — Sierzputoski J., z Stawnicy. — Trzeciński Ignacy, z Lesniowa. Hotel Langa: Pp. Kalmiński M., z Tuczap. — Dr. Kössler, adw., z Czerniowiec. Hotel angielski: Pp. Hr. Komorowski A., z Konotap. — Drzewiecki W., z Rużywoli. — Poten K., z Olszanki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5 marca 1872.

Pp. Hr. Koziembrodzki J., c. k. generał, do Tarnopola. — Br. Błażowski M., do Jazłowa. — Möser F., c. k. podpułk., do Drohowyża. — Grocholski W., c. k. kapitan, do Oserdowa. — Aulich

A, do Lacka. — Budatynski J., do Węgier. — Hempel Karol, do Królestwa. — Jocz J., do Borszczowa. — Jocz B., do Krzywego. — Kuczkowski R., do Królestwa. — Morawski W., do Olszyc. — Postrucki J., do Świstelnik. — Raciborowski E., do Wiednia. — Stojowski B., do Chlebna. — Sozański W., do Wolicy.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table with columns for destination (e.g., Krakow, Czerniowiec, Brod i Zloczow), departure time, and arrival time.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table with columns for destination (e.g., Brodow i Zloczow, Lwoz Brod i Zloczow), departure time, and arrival time.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu marcu 1872

Meteorological data table with columns for Barometer, Temperature, Pressure, Humidity, Sky, Wind, and Rainfall.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and paper.

Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 87

Table listing interest rates and exchange rates for various banks and currencies.

2. Akcje.

Table listing stock prices for various banks and companies.

3. Listy zastawne.

Table listing interest rates for various types of promissory notes.

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table listing interest rates for various types of bonds.

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. 105.75 106.25

Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji 104. — 104.50

Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6% (za sztukę)

Table listing interest rates for various banks and companies.

Weksle.

Table listing exchange rates for various currencies and locations.

Kurs złota.

Table listing gold prices for various locations.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Table listing telegraphic exchange rates for various locations.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Obwieszczenie. L. 19. Wydział samborskiej izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że p. Dr. Józef Byk w listę adwokatów z siedzibą w Drohobyczu wpisany został

Erkenntnisse. Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Straßfachen als Preshgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Nr. 2 der Druckchrift: „Der Blig“ herausgegeben von C. Müller in Dresden, 1872, Nr. 2, Druck von F. Albanus in Dresden, unter der Ueberschrift: I. Der Kampf;

II Freiheit, Wahrheit, Liebe; III Aus dem Reiche der Gottesfurcht und frommer Sitte; IV. Eignorianer, gebracht Artikel, und zwar den I. und III. das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a, der II im 1. Abfage das Verbrechen des Hochverrathes nach § 58 b im 2. Abfage das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §§ 302 und 303, und der IV dasselbe Vergehen nach § 302 St. G. begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. B. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen wird.

Das k. k. Landes- als Preshgericht zu Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 20. Februar 1872 Z. 4685, die Beschlagnahme der Nr. 8 der Zeitschrift „Cesko braterský Hlas“ wegen des in dem Correspondenz-Artikel „Z Baltimore“ enthaltenen Begehens des § 24 B. G. bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer ausgesprochen. Das Brüner k. k. Landesgericht hat mit dem Beschlusse vom 26. Februar 1872 Z. 2643 Stf. das Verbot der weiteren Verbreitung der Nr. 43 der periodischen Druckchrift „Stimmen aus Böhren“ vom 22ten Februar 1872, wegen des Aufsatzes „X Prag 21. Februar“ (Origin. Corresp.) in der Richtung des Vergehens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 a St. G. ausgesprochen. (565)

(550 1—3) **E d y k t.**

Nr. 753. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie wiadomo czyni, iż w dniu 15. kwietnia 1868 umarł w Krakowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Franciszek Ksawery Masłowski.

Gdy miejsce pobytu Jana Bochenka, który jako syn Maryanny z Masłowskich Igo Hölzlowej, 2do Mikuszewskiej, siostry śp. Franciszka Ksawerego Masłowskiego do spadku po tymże na mocy prawnego następstwa przychodzi, nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd delegowany miejski niniejszym edyktem wzywa tegoż Jana Bochenka, ażeby w przeciągu roku od daty poniżej umieszczonej do sądu się zgłosił i oświadczenie przyjęcia spadku wniósł w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z ustanowionym dlań kuratorem p. adw. Dr. Ferdynandem Wilkoszem i z zgłaszającymi się spadkobiercami przeprowadzonym będzie.

Kraków, dnia 10. lutego 1872.

(555 1 3) **Obwieszczenie**

Nr. 2633 cyw. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowoy uwiadamia, że na zaspokojenie sumy 4000 złr. w. a. z pn. przez Pinkasa Schönfelda wywalczonej, przymusowa sprzedaż ruchomości ze sklepu bławatnego dnia 30. grudnia 1867 dłużnikowi Szmelce Rubinowi zajętych i ocenianych jest dozwoloną. Przenaczając do czynu sprzedaży dwa terminy, a mianowicie na dzień 16. kwietnia i 14. maja 1872 o godzinie 9 rano, z tem dołożeniem, że owe ruchomości przy pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś przy drugim niżej ceny szacunkowej za gotówkę sprzedanemi będą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 31. grudnia 1871.

(557 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 483. W sprawie Mendla Frankla przeciw Iwanowi Gut o zapłacenie kwoty wexlowej 56 złr. w. a. zpn. odbędzie się na rzecz skarżącego Mendla Frankla celem uzyskania sumy wexlowej 56 złr. w. a. z 60% odsetkami od dnia 4. października 1867 bieżącymi, kosztów sądowych 5 złr. 87 ct. w. a., egzekucyjnych 2 złr. 33 ct. w. a., 2 złr. 36 ct., 12 złr. 36 ct., 14 złr. 93 ct., 4 złr. 11 ct. i 5 złr. 22 ct. w. a., przymusowa sprzedaż realności do dłużnika Iwana Guta należącej pod l. k. 86. w Krowicy lasowej położonej na 288 złr. w. a. ocenionej w Niemirowie na dniu 10. kwietnia 1872 na dniu 25 kwietnia 1872 i na dniu 2 maja 1872 każdą razą o 10 godzinie przed południem z tem że wyż wspomniana realność na pierwszym i drugim terminie tylko nad cenę szacunkową albo za cenę szacunkową zaś na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej będzie sprzedana. Chęć kupienia mający mają złożyć w Sądzie jako wadium 10% ceny kupna sprzedać się mającej realności

Warunki licytacji i bliższe szczegóły sprzedaży odbyć się mającej można przejrzeć w sądzie przed sprzedażą i w toku tejże.

C. k. sąd powiatowy.

Niemirow, dnia 16. lutego 1872.

(558 1—3) **E d y k t.**

Nr. 1127. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wiadomo czyni, że wskutek odczytu c. k. sądu deleg. miejskiego w Krakowie z 7. października 1871 L. 13121 i z 3. stycznia 1872 L. 22584, celem zaspokojenia przyznanym, wyrokiem c. k. sądu delegowanego miejskiego w Krakowie z 15. listopada 1868 L. 15165 zatwierdzonym przez c. k. sąd krajowy wyższy pod dniem 12. stycznia 1869 do L. 21999, E. Leonorze z Sienkowskich Popławskiej sumy 1494 złp. 28 gr. w monecie srebrnej, brzęczącej grubej polskiej czyli rubli srebrnych brzęczących sztuk 224 kop. 24 kurantem królestwa polskiego, wraz z procentami od dnia 19. stycznia 1867 bieżącymi i kosztami sądowemi 24 złr 72 ct. i 8 złr. 82 ct. w. a. oraz kosztów egzekucyi 11 złr. 21 ct., 9 złr. 5 ct. w. a., 9 złr. 45 ct. w. a., 10 złr. w. a. i 18 złr. 67 ct. w. a. przedsięwziętą zostanie w zabudowaniu sądownym przymusowa publiczna sprzedaż Stanisławowi i Maryannie Kopczyńskim należącej realności pod l. 248 Dz. I/378 Gm. III w Krakowie na dniu 4. kwietnia i 16. maja 1872, każdą razą o godzinie 10 rano pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się suma 3853 złr. 42 ct. w. a. i na postanowionych dwóch terminach realność rzeczona tylko za cenę szacunkową 3853 złr. 42 ct. lub wyżej takowej nastąpić może.

2. Chęć kupna mający, przed rozpoczęciem licytacji złożyć wadium kwotę 300 złr. w. a. do rąk komisji sądowej w gotówce lub w obligacjach długu państwa albo w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego wraz z kuponami, według kursu w ostatnim numerze w urzędowej gazecie lwowskiej notowanego, albo wreszcie w książeczkach krakowskiej kasy oszczędności. Złożone wadium kupiciela zatrzymane, zaś innym licytantom zwrócone będzie.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w registraturze sądowej lub w dniu licytacji przy komisji przejrzeć można.

W razie gdyby sprzedaż na wyznaczonych terminach wyżej lub za cenę szacunkową do skutku nie przyszła, wyznaczonym zostaje w c. k. sądzie krajowym termin na 17. maja 1872 o godzinie 10 rano do przesłuchania wierzycieli hipotecznych w myśl i pod rygorem §. 148 post. sąd.

O czem otrzymują zawiadomienie strony sporne, c. k. sąd delegowany miejski w Krakowie, tudzież wierzycieli hipoteczni, pp. Apolonia Lelek, Julia Przecławska, Expozytura c. k. prokuratorji skarbowej imieniem

wysokiego skarbu, Maryanna Schindler i Ludwika Łabusiewicz 2do Wajnoga, oraz wierzyciele, którzyby po dniu 30. czerwca 1871 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego ze strony c. k. sądu deleg. miejsk. w Krakowie kuratora p. adw. Dr. Wyrobka z zastępstwem p. adw. Dr. Hajdukiewicza i przez edykta.

Kraków, dnia 13. lutego 1872,

(559 1—3) **E d y k t.**

Nr. 487 cyw. C. k. sąd powiatowy w Nadwornie rozpisuje na rzecz p. Leokadyi Sonntagowej 2go ślubu Bronczekowej celem ściągnięcia wywalczonej kwoty 2000 złr. w. a. z pn. ponownie egzekucyjną licytację realności do dłużnika p. Stanisława Kaznowskiego należącej pod Nr. k. 273/210 w Nadwornie położonej, — pod następującymi warunkami:

1. Jako cenę wywołania przyjmują się sądowym aktem oszacowania sprawdzoną wartością tejże w kwocie 8140 złr. w. a.

2. Licytacja ta odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie tylko na jednym terminie tj. dnia 4. kwietnia 1872 o godzinie 10 przed południem na którym realność ta także niżej ceny szacunkowej — jednak z zachowaniem ostrożności §. 433 spr. sąd. i na każdy sposób nie niżej jak za 5000 złr. wal. austr. sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacji kwotę 600 złr. w. a. jako wadium albo w gotówce albo w następujących papierach publicznych według ich ostatniego kursu, jakoto: w obligacjach indemnizacyjnych, w obligacjach długu państwa, lub w listach zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego, do rąk komisji licytacyjnej złożyć.

Bliższe warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i akt oszacowania mogą być w sądowej registraturze przejrzane, lub w odpisie podjęte.

C. k. sąd powiatowy.

Nadworna, 17. lutego 1872.

(570 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 1645. C. k. sąd obwodowy w Przemysłu podaje do wiadomości, iż zastępca zarządcy masy rozbiorowej Racheli Fessel z Sanoka adwokat w Sanoku zamieszkały p. Dr. Popiel ustanowionym został Przemysłu, dnia 28. lutego 1872.

(571 1—3) **Konkurs.**

Nr. 212. Posada radcy sądu krajowego opróżniona przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie o rocznej płacy 1600 złr. z prawem posunięcia się na wyższy stopień płacy, ewentualnie podobna posada przy innym c. k. sądzie obwodowym opróżnić się mogąca. Starający się o tę posadę mają wnieść swe podania w przeciągu dni 14 drogą przepisaną do prezydium sądu obwodowego w Tarnowie.

Z prezydium c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 1. marca 1872

(574 1—3) **E d y k t.**

L. 7384. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu uwiadamia Leona, Józefa i Jana Seredyńskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych lub tychże z imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że Mikołaj Kostowiecki pod dniem 14. grudnia 1871 do liczby 7384 o uznanie własności połowy realności pod Nr. k. 205 w Dobromilu w sądzie tutejszym pozew przeciw nim wytoczył, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 5go czerwca 1872 o godzinie 9. zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych sądowi wiadomem nie jest, ustanawia się dla nich kuratora w osobie p. Ludwika Stelczyka z Dobromila któremu pozew z załączeniami się doręcza.

Wzywa się przeto pozwanych, by na powyższym terminie albo sami stanęli albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielili, lub innego pełnomocnika sobie obrali i sądowi wskazali, inaczej bowiem wyniknąć mogące z zaniedbania swej sprawy złe skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobromil, dnia 31. grudnia 1871.

(577 1—3) **Konkurs.**

L. 198-Pr. Posada adjunkta opróżniona przy c. k. sądzie powiatowym w Kolbuszowoy z roczną płacą 800 złr. w. a.

Starający się o tę posadę mają wnieść swe podania w dniach 14 drogą przepisaną do c. k. prezydium sądu obwodowego w Tarnowie.

Z prezydium c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 3. marca 1872.

(580 1—3) **Obwieszczenie**

L. 1969. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Kazimierzowi Chrupek a w razie jego śmierci jego niewiadomym spadkobiercom niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Flawian Piękoś, Wojciech Piękoś i Feliks Piękoś przeciw niemu dnia 30. stycznia 1872 do l. 1969 o zniesienie wspólnej własności dóbr Jaszczurowa i Jaszczurowa (medietatis) w powiecie Tarnowskim położonych i o sprzedaż takowych na publicznej licytacji pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, wskutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 15. marca 1872 o godzinie 10 rano wyznaczony został.

Ponieważ życie i pobyt zapozwanego a względnie jego spadkobierców sądowi nie jest wiadomem, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dra. Kapiszewskiego ze zastępstwem p. adwokata Dra. Forysta na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy

cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obronę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 8. lutego 1872.

(581 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 68. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowoy wiadomo czyni, iż w dalszym toku przymusowego zapłacenia należności Jetty Laufer w ilości 103 zł. w. a. z p. n. zezwolił c. k. sąd obwodowy w Tarnowie uchwałą z dnia 20 października 1871 do l. 15948 publiczną sprzedaż Joachima Sudoła należącej, ciała tabularnego niestanowiącej a na 315 zł. w. a. oszacowanej realności pod l. 20 w Ostrowach Tuszowskich składającej się z gruntu około 13½ morgów gruntu i z domu. Na wezwanie pomienionego sądu przedsięwzięcie się sprzedaż tej realności w dniach 21. marca, 23. kwietnia i 23. maja 1872 w kancelaryi sądowej w Kolbuszowoy pod następującymi warunkami. Cenę wywołującą stanowiąc będzie wartość szacunkowa w ilości 315 zł. w. a. — Każdy chęć kupienia mający ma wadium 40 zł. w. a. złożyć.

Gdyby realność ta w dwóch pierwszych terminach wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedana nie była, natenczas na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, akt opisania i akt oszacowania w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć wolno.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 9. lutego 1872.

(586 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 7094. Opróżniona jest posada oficjalya cłowego w obrębie galicyjskiej krajowej dyrekcji skarbu w XI. klasie dyet z placą etatową rocznych 700 zł. i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w kwocie jednorocznej płacy etatowej.

Ubiegający się o tę posadę, ewentualnie o posadę asystenta cłowego z placą etatową roczną 500 zł. mają swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego tudzież dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Lwowie.

Lwów, dnia 23. lutego 1872.

(566 2—3) **Citations-Ankündigung.**

Nr. 1580. Von der f. l. Finanz-Bezirks-Direction in Przemysl wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß bei derselben wegen Verpachtung des Fleisch-Verzehrges-Steuerbezuges in dem Pachtbezirk Cieszanów mit Oleszyce, Narol und Lipsko sammt 49 Ortschaften nach der III. Tarifklasse auf das Jahr 1872 mit stillschweigender Erneuerung auf das zweite und dritte Jahr, oder unbedingdt auf 1 oder drei Jahre bei Vorbehalt der Bestätigung der Pacht-dauer am 18. März 1872 von 8 bis 12 Uhr Vormittags eine öffentliche Versteigerung abgehalten werden wird.

Der Höchstpreis beträgt 2830 fl. öst. W.

Schriftliche Angebote belegt mit dem 10perc. Vadium sind bis zwei Uhr Nachmittags des dem Cicitationsstermine unmittelbar vorhergehenden Tages beim f. l. Vorstande der Finanz-Bezirks-Direction einzubringen.

Die Cicitations-Bedingnisse sammt dem Verzeichnisse der zu diesem Pachtbezirk gehörigen Ortschaften können herants oder bei den Finanzwache-Commissären des Przemysler Finanzbezirks eingesehen werden.

Przemysl, am 26. Februar 1872.

(573 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3750. Cieszanowski c. k. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy wexlowej 120 zł. w. a. z przynal. Szymonowi Hoffesowi przeciw Jakobowi Borzym jako spadkobiercy Walentego Borzym przyznanej, odbędzie się w dniu 18go marca 1872, 15. kwietnia 1872 i 13 maja 1872, każdym razem o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację realności pod l. k. 215 w Narolu mieście położonej, a to pod następującymi warunkami:

1. Jako cenę wywołania przyjmuje się wartość szacunkową w kwocie 256 zł. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany kwotę 50 zł. w. a. jako wadium do rąk komisji licytacyjnej złożyć.

3. Na pierwszych dwóch terminach powyższa realność tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, na trzecim zaś nawet niżej ceny szacunkowej za jakokolwiek bądź cenę zostanie sprzedana.

Reszta warunków, jakoteż protokół egzekucyjnego opisania i oszacowania pomienionej realności mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

Cieszanów dnia 14. grudnia 1871.

(543 3—3) **E d y k t.**

Nr. 11047. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia pozwanego Karola Doroszyńskiego za granicą w Kaliszu w królestwie polskiem mieszkającego, że na prośbę S. Selzera z dnia 16. sierpnia 1872 L. 2876 uchwałą sądu tego z dnia 17. stycznia 1872 L. 2876 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wexlowej 22 złr. w. a. z pn. wydanym i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adw. Dr. Moszyńskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 27. lutego 1872.